

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ 77/15
Λουξεμβούργο 7 Ιουλίου 2015

Απόφαση στην υπόθεση T-312/14
Federazione nazionale delle cooperative della pesca (Federcoopesca) κ.λπ.
κατά Επιτροπής

Οι ιταλικές ενώσεις αλιέων δεν μπορούν να αμφισβητούν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της ΕΕ σχέδιο δράσεως το οποίο προβλέπει εθνικά μέτρα στον τομέα, μεταξύ άλλων, της αλιείας του ξιφία

Το Γενικό Δικαστήριο διευκρινίζει το περιεχόμενο της προϋποθέσεως του άμεσου επηρεασμού που προβλέπει το άρθρο 263 ΣΛΕΕ

Μέχρι την 1η Δεκεμβρίου 2009, ημερομηνία ενάρξεως ισχύος της Συνθήκης της Λισσαβώνας, τα φυσικά και νομικά πρόσωπα (ή οι «ιδιώτες») μπορούσαν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου μόνον κατά πράξεων των οποίων ήσαν αποδέκτες (πρώτη δυνατότητα) ή που τους αφορούσαν άμεσα και ατομικά (δεύτερη δυνατότητα). Η Συνθήκη της Λισσαβώνας προσέθεσε μία νέα δυνατότητα που επιτρέπει στους ιδιώτες να ασκήσουν προσφυγές ακυρώσεως κατά των κανονιστικών πράξεων που τους αφορούν άμεσα και δεν περιλαμβάνουν εκτελεστικά μέτρα (τρίτη δυνατότητα). Οι τρεις αυτές δυνατότητες περιλαμβάνονται στο άρθρο 263 ΣΛΕΕ.

Τέλη του 2012, η Επιτροπή πληροφόρησε την Ιταλία ότι είχε διαπιστώσει παρατυπίες που εμπόδιζαν την τήρηση ορισμένων κανόνων της κοινής αλιευτικής πολιτικής, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών με την αλιεία άκρως μεταναστευτικών ιχθύων στη Μεσόγειο. Παρά τη διοικητική έρευνα που διεξήγαγε για το ζήτημα αυτό η Ιταλία, η Επιτροπή έκρινε ότι οι προηγουμένως διαπιστωθείσες παρατυπίες εξακολουθούσαν να υφίστανται. Στη συνέχεια η Επιτροπή εκπόνησε προσχέδιο δράσεως μαζί με τις ιταλικές αρχές.

Με απόφαση της 6ης Δεκεμβρίου 2013¹, η Επιτροπή υιοθέτησε σχέδιο δράσεως για την αντιμετώπιση των ελλείψεων του ιταλικού συστήματος ελέγχου της αλιείας. Το σχέδιο αυτό περιλαμβάνει μεταξύ άλλων τις ακόλουθες δράσεις: τη λήψη νέων τεχνικών μέτρων σχετικά με τη συμβατότητα μεταξύ του συστήματος «ferrettara», που συγκεντρώνει διάφορα παραδοσιακά συστήματα αλιείας με παρασυρόμενα δίκτυα με μικρό άνοιγμα ματιών, και των άλλων αλιευτικών εργαλείων· τη λήψη υποκατάστατων μέτρων προκειμένου να αντισταθμιστεί η έλλειψη δορυφορικής παρακολούθησης, καθώς και υποχρέωση δηλώσεως για ορισμένα σκάφη που επιτρέπεται να αλιεύουν ξιφία· την εφαρμογή σε εθνικό επίπεδο των διεθνών διατάξεων που αφορούν τις ελάχιστες διαστάσεις των αλιευμάτων για τον ξιφία και τα τεχνικά χαρακτηριστικά των παραγαδιών· την ενίσχυση του αποτρεπτικού χαρακτήρα των οικονομικών κυρώσεων που επιβάλλονται σε περίπτωση σοβαρών και επαναλαμβανόμενων παραβάσεων.

Για να προστατεύσουν τα συμφέροντα των μελών τους (των επαγγελματιών του τομέα της αλιείας και, ειδικότερα, των αλιέων που είχαν άδεια από τις ιταλικές αρχές να ασκούν την αλιεία του ξιφία), διάφορες ιταλικές ενώσεις αλιέων άσκησαν προσφυγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για να ζητήσουν την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής.

Με τη σημερινή απόφασή του το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει την προσφυγή, κρίνοντας ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις για την άσκησή της.

¹ Απόφαση C(2013) 8635 τελικό της Επιτροπής, της 6ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με την εφαρμογή σχεδίου δράσεως για την αντιμετώπιση των ελλείψεων του ιταλικού συστήματος ελέγχου της αλιείας.

Το Γενικό Δικαστήριο εξετάζει κατ' αρχάς εάν οι ενώσεις μπορούσαν να ασκήσουν την προσφυγή τους βάσει της **νέας δυνατότητας που εισήγαγε η Συνθήκη της Λισσαβώνας**. Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο παρατηρεί εισαγωγικά ότι η **έννοια του άμεσου επηρεασμού** είναι κοινή στη δεύτερη και τρίτη δυνατότητα που προβλέπονται στο άρθρο 263 ΣΛΕΕ. Ωστόσο, στο πλαίσιο της δεύτερης δυνατότητας, η έννοια αυτή μπορεί να περιλαμβάνει την περίπτωση στην οποία η εν λόγω πράξη δεν μεταβάλλει, αυτή καθαυτή, τη νομική κατάσταση του ιδιώτη που την αμφισβητεί, αλλά επιβάλλει στον αποδέκτη της να λάβει εκτελεστικά μέτρα που τροποποιούν τη νομική κατάσταση του εν λόγω ιδιώτη. Η περίπτωση αυτή δεν μπορεί ωστόσο να υφίσταται στην τρίτη δυνατότητα, εφόσον στη δυνατότητα αυτή προβλέπεται ρητώς η απουσία εκτελεστικών μέτρων. Επομένως, η τρίτη δυνατότητα αφορά μόνον τις πράξεις **οι οποίες τροποποιούν αυτές καθαυτές (δηλαδή ανεξάρτητα από οποιοδήποτε εκτελεστικό μέτρο) τη νομική κατάσταση του ιδιώτη**. Ως εκ τούτου, όταν η αμφισβητούμενη πράξη δεν τροποποιεί, αυτή καθαυτή, τη νομική κατάσταση του προσφεύγοντος, η διαπίστωση αυτή αρκεί για να συναχθεί το συμπέρασμα περί μη εφαρμογής της τρίτης δυνατότητας, χωρίς μάλιστα να απαιτείται, στην περίπτωση αυτή, να εξακριβωθεί αν η πράξη αυτή επάγεται εκτελεστικά μέτρα έναντι του ιδιώτη.

Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι **η απόφαση που εξέδωσε η Επιτροπή δεν τροποποιεί, αυτή καθαυτή, τη νομική κατάσταση των επαγγελματιών του αλιευτικού τομέα**, δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν διαθέτει αρμοδιότητα για να εκδίδει μονομερείς πράξεις οι οποίες να εφαρμόζονται απευθείας στους επαγγελματίες. Πράγματι, η Επιτροπή μπορεί να εκπονή μόνον ένα δεσμευτικό σχέδιο δράσεως αποτελούμενο από ένα σύνολο μέτρων το οποίο πρέπει να εφαρμόσει το οικείο κράτος μέλος (η Ιταλία). Εξάλλου, από το σχέδιο αυτό προκύπτει σαφώς ότι οι ιταλικές αρχές πρέπει να λάβουν, για κάθε δράση, τα κατάλληλα μέτρα.

Το Γενικό Δικαστήριο ελέγχει στη συνέχεια αν οι ενώσεις μπορούσαν να ασκήσουν τις προσφυγές τους βάσει της **δεύτερης δυνατότητας** που προβλέπει η ΣΛΕΕ. Στο πλαίσιο της δυνατότητας αυτής, η απόφαση της Επιτροπής πρέπει να αφορά τους αλιείς όχι μόνον άμεσα, αλλά και ατομικά. Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει ότι η **απόφαση της Επιτροπής δεν αφορά ατομικά τις ενώσεις των αλιέων**, στο μέτρο που, αφενός, εφαρμόζεται επί καταστάσεων αντικειμενικώς καθοριζόμενων (η απόφαση αφορά τους αλιείς οι οποίοι εκπροσωπούνται από τις ενώσεις όπως κάθε άλλον επιχειρηματία που τελεί, πραγματικά ή δυνητικά, σε ίδια κατάσταση) και, αφετέρου, παράγει έννομα αποτελέσματα έναντι κατηγοριών προσώπων οι οποίες προσδιορίζονται γενικά και αφηρημένα (ο ισχύων κατάλογος των σκαφών που φέρουν ιταλική σημαία και έχουν άδεια να αλιεύουν ξιφία περιλαμβάνει πλέον των 7 300 σκαφών). Εξάλλου, η Επιτροπή, για την έκδοση της αποφάσεως της, δεν ήταν υποχρεωμένη να ακολουθήσει διαδικασία στο πλαίσιο της οποίας οι αλιείς θα ήσαν σε θέση να διεκδικήσουν ενδεχομένως δικαιώματα.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου μπορεί να ασκηθεί αναίρεση, περιοριζόμενη σε νομικά ζητήματα, ενώπιον του Δικαστηρίου, εντός δύο μηνών από της κοινοποίησώς της.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Γενικό Δικαστήριο

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582